סיכום: מציאת שורש לפועל

בערבית ישנן 2 שיטות למציאת אותיות השורש של פעלים:

איתור והשמטת מוספיות הנטייה:

כאשר אנו מעלים את נטיית הפועל כלומר, לשנה זמן וגוף מתייחס, אנו יכולים להשמיט את מוספיות הנטייה, ובכך להיוותר אך ורק באותיות השורש.

לדוגמה:

أَكَلْتُ - אכלתי: נטייה: זמן עבר, גוף "אני" - מוספיות: تُ.
ברגע שנשמיט את המוספיות שמיהן, נישאר עם 3 אותיות: אותיות השורש:

أَكَلْتُ -> أَكَلَ ← השורש הוא: أكل.

השוואת הפועל לפעלים דומים בנטיות שונות:

כאשר אני יודע מה הוא הפועל, לא משנה באיזה זמן או גוף הוא, אני אצליח אותו בנטייה שונה מן הפועל הקיים, ואמצא את האותיות הדומות ב-2 הנטיות. שימו לב: לא חייבים כל האותיות בנטיות מסוימות עלולות להיות דומות, לכן עדיף להיעזר בנטיית פועל בזמן ההפוך לנטיית הפועל המקורי.

לדוגמה:

أَكَلْتُ - אכלתי: נעזיר את הפועל בנטייה שונה בגוף הפעל המקורי:

أَكَلْتُ ← לעומת تَأْكُلُ ⇐ (מבאן ניקח ש...) השורש הוא أكل

* אין להוסיף לשורש ניקוד
* יש לכתוב את השורש בכתיב מחודר, פרט לאותיות ארך-דוד
* סימנים כמו מ, ء, או הסמנים המבדילים בין אותיות דומות (ه, ـ, ـ, ـ) חלק מן השורש